

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorske
ulice št. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.
Kokopisi se ne
vračajo.
Inserati:
Šeststopenjska peti-
vrsta 4 kr., pri
vsakokratnem po-
navljanju dajo se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja
za Ljubljano
v upravnističu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.
Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
50 kr. in za jeden
meseč 85 kr.

Štev. 23.

V Ljubljani v četrtek, 29. januarija 1885.

Tečaj II.

V Kartumu!

Počasi, med mnogimi nezgodami, trpljenjem, pomanjkanjem, ob hudi vročini, pomikajo se britske ekspedicijske čete skozi puščavo proti Kartumu. Davno, davno uže začeli so v domovino svojo iz Kartuma Gordonov glas na pomagaje, mnogo je preteklo časa uže od tedaj, in vender še danes niso prinesli Gordonu pomoči. Ta počasnost more se opravičiti, če pomislimo na izredne odnošaje, na nepopisne ovire, katere ima prestati in premagati ekspedicija v puščavi. Ekspedicija, katera se pomika zdaj skozi puščavo v Kartum, sestavljena je iz tako različnih elementov, kakor le malokatera vojska, katera se je oborožena napravila na pot sovražniku nasproti. Pehota na konjih, škotski prebivalci z visokih planin na afriškem pesku, pomorščaki na živih „ladijah puščave“, nebrojne transportne kolone dromedarjev, v posamne dele razloženi parniki, britski vojaki poleg egiptovskih mož, plašljivih in neposlušnih — taka je ponosna armada lorda Wolseleya, katera gre leto in dan po pomoči kličočemu Gordonu nasproti. Če pomislimo, da se ta čudno sestavljena armada, sestavljena iz mnogobrojnih različnih elementov mora pomikati skozi puščavo ob vročini, katera hoče kar možgane raztopiti, če pomislimo, da mora ta armada po cele dneve trpeti žejo, zraven pa je še napadajo arabski vojaki iz Mahdijeve vojske, uvideli bomo, preverjeni bodemo, da se v istini hitreje naprej pomikati ne more. Čim bližje se pomikajo čete Kartumu, tem večje so nezgode, katere jih zadevajo. Neredni, plašljivi, neposlušni so egiptovski domačini v vojski Wolseleyevi, vender si jih mora pridržati, ker so njegove čete preslabe. In pred kratkim še poročalo se je, da se morajo Angleži biti za požirek vode; znana je pač bitka pri vodnjaku Abu-Kleji. Le počasnosti Mahdijevi se smejo Angleži zahvaliti, da jih ne doleti grozen dan, predno se

postavijo pred zidovje Kartuma, katero hrani junaka Gordona.

Ko so imele čete, Gordonu na pomoč poslane, prestati v puščavi obilo nezgod, tedaj so se godile zopet pred Kartumom čudne reči. To niso bila poročila, izmišljena poročila iz najdljivega mudirja v Dongoli, to so bila poročila iz zanesljivih virov, katera so osvetljevala posebne razmere med Gordonom in njegovim sovražnikom Mahdijem. Dva moža stojita si pripravljena na boj nasproti. Znano je, da je bil glavni namen kristijanskega junaka Gordona, prinesiti mir v Sudan, da se je večkrat spustil v obširna dopisavanja in dogovore s fanatičnim Mohamedom Ahmedom, da se je to dogovarjanje in pogajanje pretrgalo samo, ker je Mahdi hotel na vsak način Gordonu nakloniti veselje, katero ga čaka na onem svetu po smrti. Mirovna palmina vejica pa je kmalu zvenela, govoril je meč in topje, oznanjala se je vojna do skrajne meje. Mahdi pritiskal je vedno bolj in bolj na Kartum, vedno manjša je bila oddaljenost, katera je ločila Mahdija in Gordona, čulo se je vedno hujše bojno vpitje, vedno neznosnejši, opasnejši postajal je položaj Gordonov — raznesla se je v domovino njegovo uže vest, da je Kartum pal in pal je tudi Gordon — tedaj pa je zastoj junak klical v daljno Evropo po pomoč, po rešitvi. Znana so razna poročila o dogodkih, kateri so se vršili v Kartumu in okolo Kartuma. Sreča in nesreča menjavale sta se Gordonu, a Gordon bil je vzvišen nad vse, njegova jeklena stanovitnost ga ni zapustila ni za trenotek, vojaško njegovo oko ga ni nikdar prevaralo, in njegov iznajdljiv duh pomagal mu je v skrajni sili najti sredstva, da je ubežal pogubi.

Le jedenpot, zdi se, da je junaka zapustila vojaška preudarnost in previdnost, da ga je njegovo hrepenenje po miru zapeljalo do koraka, kateri bi ga bil lahko pogubil; zdi se, da je čut mirovnega apostola prevladal vojaško nprav v Gordonu, ko se je podal na

usoden shod z Mahdijem, o katerem so poročali brzozjavi. Morda je upal Gordon o tej priliki, da bi bilo vender le možno, mirnim potem poravnati zadevo, kakor si je on želel. A bridko se je varal, sprejeli so ga mestu z odprtimi rokami z ostrim orožjem. Tudi zdaj se je še rešil junak Gordon, danes še ga hranijo kartumski zidovi, nepremagan zré svojim rešiteljem nasproti, katero gotovo dolgo več izostalo ne bode.

Včeraj poročal je brzozjav: Wolseley osvojil si je Metammeh; Wilson odšel je s parniki proti Kartumu! To je gotovo radostno poročilo. Angleške pomožne čete oddaljene so le sila malo pota od Kartuma, kmalu dojdejo pred Kartum, rešile bodo junaka, na katerega zré vsa Evropa z občudovanjem.

V nekaterih dneh došla bodo gotova poročila s sudanskega bojišča, poročila, katera ne bodo zanimala samo interesirano Anglijo, marveč vso Evropo; poročila ta, se nadejamo, bodo ugodna, poročala bodo, da se je posrečilo podjetje, od čegar ugodnega izida ni zavisna samo usoda jednega junaškega generala, marveč od ugodnega izida zavisna je čast in slava Anglije v orientu.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 27. januarija.

Pri prvem čitanju predloge o severni železnici govorili so ter dodajali svoje opazke poslanca Herbst in Schönerer in gospod trgovinski minister baron Pino. Schönerer se je zopet v njemu lastnem tonu jezil, zakaj se ni predlagalo popolno podržavljenje te železnice, in mahal je zopet okolo sebe po poslancih, njemu ne prijaznih in po vladnih namerah. Mož je pač jedino le sam s seboj zadovoljen. Pa tudi Herbst se je danes izrekel za podržavljenje, kar je gotovo zelo čudno. Herbst je hotel pokazati mnogo nedostatnosti te predloge, a mož se je pri tem

oči, v katerih je živela vsa njena duša, vprašala je kratko: Je-li še živ?

„Da, zdravnik pravi, da mu je boljše.“ Odgrnila je pojtčolan in skoro tekoča podala se je v sobo svojega sina. Jaz sem legal. Mihajlo je še živel, a šlo mu ni boljše. Spoznal ni celo svoje matere, ki se je vsedla k njegovim postelji in vzela njegove roke v svojo. Ko sem mu del ledu na glavo, pričenal je odpirati svoje oči ter ugledal nad seboj sklonjeni obraz. Videlo se je, da se je prebudil iz mrzlične nezavesti, ustnice jelo so se mu tresti, zasmehljaj se je en pot in še en pot ter naposled zaščepetal: „Mamá.“ Ona prišla ga je za obe roki ter sedela pri njem mnogo, mnogo ur. Pozabila je odložiti svojo potovalno obleko in ko sem jo opozoril na to, dejala je mehanično: Pozabila sem.

Ko je odložila klobuk, zadobil sem čuden in bolesten vtis. V teh plavih kitah, ki so obemale to lepo mlado glavo, kazale so se obile sreberne niti, Bog vé, če so bile tri dni poprej uže zaznati. Devala je sama led na glavo sinovo, dajala mu zdravila, med tem ko so sledile njene oči njegovemu gibanju. A bil je brez zavesti in proti večeru je mrzlica postala le še hujša. Prišel je deklamo-

Listek.

Mihajlo.

(Iz poljščine prevedl J.)

(Konec.)

„Ali ti je gorko?“ vprašal sem ga.

„Da, ali glava me boli!“

Moj Bog! Ali je bilo čudno, da ga je ta uboga glava bolela. Od dela in bolesti utrujeni otrok ni mogel zaspiti in je dihal le težavno, med tem ko sem si dal opraviti z pospravljanjem mojih in njegovih reči v kovčeg. Ker sem se čutil sam nekako slabega, legel sem tudi jaz brez obotavljanja v postelj, upihnil luč ter sem kmalo zaspal. Proti trem zbudila me je luč in jednolično ščepetanje, ki sem ga tako dobro poznal. Ko sem odprl oči, streslo se mi je pri tem pogledu srce v prsih. Svetilnica gorela je na mizi in Mihajlo oblečen s svojo lahko srajco sedel je za njo, sklonjen čez svoje knjige. Lice mu je žarelo, oči imel je, da bi lože zbiral svoje misli, na pol zaprte, glavo nagnjeno, pri tem pak je mrmljal: *Amem, ames, amet, amemus, ametis* . . .

„Mihajlo!“ poklical sem ga.

„Amem, ames, amet.“

Prijel sem ga za rame ter ga stresel, vsled česar se je zbudil, kakor se mi je zdelo. Odprl je oči ter me pogledal tako začuden, kakor bi me ne poznal.

„Kaj počenjaš tu? Kaj ti manjka, ljubo moje dete?“

„Ponavljam, gospod Wolski!“ odgovoril mi je smehljaje, vse ponavljam od konca do kraja, kajti jutri moram dobiti dober red.

Vzel sem ga ter ga nesel v posteljo. Životek njegov je bil vroč ko ogenj, in dal sem tekoj poklicat zdravnika, ki je stanoval k sreči z nama v isti hiši. Ni mu bilo treba dolgo opazovati, prijel ga je za roko, obtipal utripanje žile, čelo . . . Mihajlu so se možjani uneli! Oj! Ta malo otročja glava unela se je od vsega, kar so mu vsiljevali vanjo.

Njegova bolezen hujšala se je videzno. Telegrafoval sem materi in prihodnji dan naznanil mi je močen poteglej za zvonec, da je zvonaj v prvi sobi. Odprl sem ji vrata in videl sem skozi črni pajčolan, da je bila bleda, ko voščena sveča.

Položila mi je svojo roko z nenavadno močjo na moje rame in uproča v me svoje

le blamiral, kajti pokazal je, da nima posebne znanja o železniških zadevah; njegov govor bil je čisto navaden, dejal bi, lehkomišeln, plitev, votel. Herbst hotel je pomagati svojemu bojevniku Schönererju na jedni strani, na drugi strani pa govoriti v prid delničarjem severne železnice, a oboje se mu je ponesrečilo; pokazal je s svojim govorom jedino le to, da mu v istini ni za državne koristi, marveč samo za strankarske, zato je hotel vse napake zaračunati zdanjemu ministerstvu.

Predloga izročila se je železniškemu odseku in tam se bode natančneje razgovarjalo o njej ter izrekle temeljitejšje sodbe nego je bila dr. Herbstova.

Začetkom seje odgovoril je minister Pražák na Knotzovo interpelacijo zaradi zapora warnsdorfskih agitatorjev Stracheja in Nittela. Odgovor je bil mnogo krajši nego vprašanje, a njegov učinek bil je tem večji. Minister je dokazal, da so bile Knotzove trditve po polnem napačne. Torej se ne bode moglo govoriti „o mučenikih“.

Schönerer hotel je o tej priliki zopet kazati svojo govorniško razposajenost, stavil je predlog, naj se o tej zadevi prične debata; a ni se mu obneslo, propal je s svojim predlogom. Vršilo se je tudi prvo čitanje predloga poslancev Fuxa in dr. Roserja zaradi reforme regulativa za hranilnice z leta 1884.

Poslanec dr. Moser je utemeljeval svoj predlog ter poudarjal potrebo reforme pri hranilnicah in kazal je na nedostatkosti, posebno gledé uporabljajta prebitkov; revni ljudje, méni govornik, niso zaradi tega nesli denar v hranilnico, da se potem prebitki izdajajo za gradnje nepotrebnih poslopj.

Poslanec dr. Matuš govoril je proti dr. Moserju ter skušal dokazati, da so hranilnice s svojimi prebitki mnogo dobrega storile.

Govoril je nadalje o tem predmetu tudi dr. Vošnjak ter dejal med drugim: Po regulativu imamo dve vrsti hranilnic: take, katere so ustanovile privatne osebe in take, katere so ustanovila mesta in dežele; tu je velik, bistven razloček gledé rezervnega zaklada. Kranjska hranilnica na pr. sestoji iz 40 članov, ti so dosmrtni; če umrje jeden član, pokličejo še živeči drugega. Vložitelji nimajo nikake pravice pregledavati gospodarenje. Rezervni zaklad znaša 1423 000 gld. in specijalni rezervni zaklad 285 888 gld.

Kranjski deželni zbor sklenil je v slednjem zasedanju zakon, po katerem naj bi deželni odbor imel pravico, svojega člana v društvo poslati, kateri bi pri nekaterih nakazanjih podpor mogel govoriti prepovedno besedo. Nasprotniki so zatrjevali, da to doletovati spada v kompetenco državnega zbora; nu, mi bi bili tudi zadovoljni, če izdá državni

vati Tatiewskijevo pesem, ki jo je čital prej v historični zbirki pesmi od Niemcewicza. Izgovarjal je zatem nemške stavke, med katere je mešal mnogo latinskih besedi. Več nisem mogel strpeti v sobi, šel sem ven, prišel zopet nazaj, pokalo mi je srce. Da bi svojo mater doma iznenadil, učil se je ubogi fantič potrebnih odgovorov na pamet, da bi mogel pri maši streči. Vsega me je pretreslo od glave do nog, ko sem čul v nočni temi najstletnega otroka počasi, z pomislekom in z vedno bolj pojemajočim glasom izrekovati: *Deus meus, deus meus, quare me repulisti et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus!*

Ne morem opisati žalostnega vtisa, ki so ga napravile te besede name. Prišel je sveti večer in z ceste gori slišali so se glasovi ljudi in žvenkljanje sani.

Postala je trda tema in z druge strani ceste videli smo iz nasproti nam stoječe hiše božično drevesce, naobešeno s zlatim in srebrenim sadjem in razsvitljeno z obilimi lučicami. Veseli, temno- in plavokodrasti otroci skakali so okolo njega. Okna svetila so se in k nam doneli so glasovi veselja in občudovanja. V te glasove mešali so se drugi veseli z ceste gori. Veselje razgrinjalo se je okoli

zbor tak zakon, a uporabljajta rezervnega zaklada se mora vendar uže jedenkrat uravnati.

Govorila sta še poslanca dr. Hanisch in dr. Menger. Prvi omenja, da ni pravo, da bi imeli vložitelji kako pravico do dobička, slednji pa omenja, da je treba pri reformah hranilnic zeló oprežno postopati. On meni, da so hranilnice, kakršne imamo zdaj, zavodi, na katere more Avstrija biti ponosna; naj se ti zavodi torej ne uničijo s tem, da se jim naložijo prevelike reforme.

Po končani debati se izroči dr. Roserjev predlog odseku za hranilnice in posojilnice.

Seja trajala je od 1/4 12. ure do 3. ure 10 minut popoldnó. Prihodnja seja bode v četrtek dné 29. t. m.

Nemška ljudska šola.

Staroslavne „Novice“, katere so o vsaki priliki pokazale pravo razumljenje interesov slovenskega naroda, prinašajo v slednji številki o sklepu ljubljanskega mestnega zastopa zaradi ustanovitve nemške ljudske šole v Ljubljani naslednji kratki, a stvarni, temeljiti in izvrstni članek: „Nemška ljudska šola v Ljubljani sklenila se je dné 22. t. m. v zadnji seji mestnega odbora ljubljanskega brez ugovora in mestni magistrat dobil je nalog, vse potrebno ukreniti, da se soglasno z naročilom deželnega šolskega sveta ta šola odpre začetkom šolskega leta 1885/86. Z velikim zadoštenjem nas navdaja, da je narodni mestni odbor tako, kukor smo svoj čas izrekli nado, zdaj popustil dalnje ugovarjanje zoper omenjeno šolo. S tem korakom dano je pred vsem našim političnim nasprotnikom, da naša narodna slovenska stranka noče hoditi po njihovih potih: zatiranja družih narodnosti, ampak da mi priznamo vsakemu svoje.

Vlada je v tem sklepu dobila dokaz, da Slovenci zase zahtevajoči enakopravnost tudi dejanjsko priznajo drugim narodom pravice neomejene. — Nemški prijatelji našega naroda pa dobijo v tem sklepu dokaz, da se vsak pravičen Nемец brez skrbi druží z nami, in da mi v taki zvezi pošteno branimo svoje, pa tudi tuje pravice. — Naš slovenski narod konečno uvidi v tem sklepu korak na pravo pot, po katerem se tudi naši slovenski mladini odpira jedini pravi način poučevanja, poučevanja v materinem jeziku, katerega se drži vsak izobražen narod.“

Jako nas veseli, da so tudi v tem, kakor v vseh drugih važnih takih vprašanjih „Novice“ z nami jedne misli ter da se v predstoječem članku poudarjajo ona načela, katera tudi mi zastopamo in katera so program našega lista. *Suum cuique!* Vsakemu! Mnogo pisali smo uže o ustanovitvi nemške šole, ker hočemo biti tudi sosedu pravični, skušali smo nekaterim vročekrvnim in nepremišljenim bo-

in okoli, le naš otrok govoril je sredi te veselosti s bolečim glasom v enomer: *Deus meus, deus meus, quare me repulisti.*

Revni otroci, ki so nosili jaslice, vstavili so se pred našimi durimi, napravljali mnogo šuma in čuli smo jih peti:

„V zibelki leži, peti hočemo mu slavo.“

Povsod je bil Božič, le mi sedeli smo trepetajoči, obupni in v skrbéh, da bi ta sveta noč utegnila biti za nas smrtna noč... Par trenutkov se je zdelo, kot bi se otroku zavest vračala, poklical je mater in Lino. A upanje trajalo je le malo časa; zdaj pa zdaj je nehal sopsti, ni se bilo torej moč dalje slepariti samega sebe.

Otrokova duša bila je le še na pol pri nas, pričela se je uže odpravljati, in kolikor je je bilo še pri nas, sledila naj bi kmalu v morje večnosti. Videl ni otrok nič več, čutil ni celó materine glave, ki je pala na kolena skoro umirajoča. Celó njegovi pogledi se niso vračali več k nam. Vsak dihlej njegovih ust zadel je ob bregove večnosti ter ga oddaljeval vedno bolj od nas, in plamen življenja ugašal je iskra za iskro. Na odeji ležale so njegove roke kot lene, nepremakljive stvari, in v njegovem obrazku kazal se je izraz miru

rilecem pokazati postavno pot, zatorej si ne moremo kaj, da ne bi stavili vprašanja, če je bilo pač umestno, pravično, pošteno, slovenskemu narodu toliko časa metati pesek v oči, če je bilo pač pošteno, da se je z zavijanjem resnice hotelo dobro slovensko ljudstvo preveriti, da bi bila ustavovitev nemške šole v Ljubljani na škodo interesom slovenskim.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Mnogobrojni prijatelji čestitali so grofu Hohenwartu ob njegovem imenovanju predsednikom najvišjemu računskemu dvoru in ob tej priliki se je izjavil, da še ni določeno ali prevzame še mandat kot poslanec. Levičarji hoté na vsak način spraviti Hohenwarta iz poslanske zbornice, češ, da se njegov prihodnji posel, pri katerem bode moral nadzorovati vse državno gospodarstvo, ne dá združiti s poslanskim mestom; če bi bil Hohenwart poklican v gosposko zbornico, menijo levičarji, zgubil bode ves vpliv na državnozbornske poslance in potem tudi večina razpade. Stališče Hohenwartovo gotovo ni prijetno in o tem pišejo „N.“: Kar zadeva stališče grofa Hohenwarta v tem vprašanju, je pač razumljivo, da si političnega svojega posla v državnem zboru ne more prištevatí med sladkosti življenja, ker je gotovo težavno delo družiti deloma sila različne elemente, tudi razcepljenje kluba njegovega v posebno frakcijo konservativcev po spletkah Lienbacherjevih in pa najnovejše, sicer po vsem prazne govornice o jugoslovanskem klubu si lahko smatra obrnjene proti svoji osebi, toda Hohenwart je tudi domoljub in kot tak je žrtvoval uže več kot prevzeti tak gotovo težaven posel, in ako je vladi na tem, da si ohrani najspretnjšega podpornika v zbornici, ga tudi ne bode tiščala samo za to v stran, ker je bil tudi njegov prednik ud gosposke zbornice. Desnica zbornice bo tedaj gotovo vse storila ohraniti si svojega vodjo — in upa, da to prizadevanje ne bo brez vspeha.

Volitve v dunajsko trgovinsko in obrtno zbornico izpale so ugodno za nemško-liberalno stranko; večina je na njihovi strani.

O zadevi spremembe saborskega reda hrvatskega sabora se piše v „Pesti Naplo“ iz Zagreba: Večina odbora, kateri ima sestaviti nov saborski red, je za to, da se izvrše bistvene spremembe ter namerava posebno imuniteto poslancev v nekem oziru omejiti. Konečno se bodo tudi spremenila določila, kako naj se stavijo interpelacije.

Tuje dežele.

Nemški listi bavijo se vedno še mnogo z vprašanjem, katero mesto naj se izvoli iz-

in resnbnosti. Sopenje postajalo je vedno težje, le še jeden trenotek in posledno peščno zrnice v péskini uri naj bi palo!

Proti polnoči smo ménili, da je nastopila agonija, kajti stokal je in njegova sapa zadobila je tuj glas, potem ležal je v letargičnem stanju. Zdravnik dél mu je ogledalo k ustnim; porosilo se je nekoliko.

Živel je še.

Jedno uro potem je mrzlica naenkrat pejenjala in ménili smo, da je reščen, kajti zdravnik sam ni zanikal vsacega upanja.

Njegova uboga mati postala je nezavestna.

Dve uri počutil se je boljši.

Proti jutru zaspal sem vsled utrujenosti in razburjenosti. Bdel sem uže štiri noči pri Mihajlu in siten kašelj davil me je neprestano v grlu. Naenkrat me vzbudi glas gospé Marije. Skozi tiho noč čul sem njene obupne vsklike: „Mihajlo! Mihajlo!“

Lasje so se mi zježili in predno sem se mogel še vzdigniti, približala se je moji sobi ter dejala s zadušnim glasom:

„Mihajlo je mrtev!“

Planil sem k otrokovi postelji. Res je bilo! Bil je mrtev. Ležal je nepremakljiv, glavo nazaj naslonjeno, usta odprta, oči za-

hajališčem subvencionirane parobrodne črte; živabno se razpravlja vprašanje, ali Trst, Genova, Benetke ali Brindizi. V južno-zapadni, srednji in severozapadni Nemčiji govori se za to, naj bi se izvolila Genova ali Benetke, češ, Trst leži preveč v kotu. Vlada pa je baje najbolj za to uneta, da se izvoli Trst.

Srbska vlada namerava baje v nekaterih mestih Macedonije ustanoviti konzulate, a Turčija se odločno protivi temu.

Razne vesti.

Cesarjevičevo lovišče.

Nj. c. in kr. visokost naš cesarjevič je zelo spreten lovec, on posebno rad obiskava one kraje, kjer je mnogo divjih ptic; posebno se mu dopada lovišče okolo Hansága. Tu pa je tudi posebno ozemlje, kakeršno se ne nahaja v Evropi. To je nekako močvirje, kjer se nahajajo mnoge stoječe vode in tolmuni. To lovišče pa ni podobno kakor puščavi, marveč razprostirajo se prostrane ravnine, odete z lepim zelenjem. Gozdi, livade in močvirje se tu prijetno menjavajo, in na njih najde se obile divje perutnine, kakeršne ni nikjer v Ogerski.

Hanság sam pa je nekaj posebnega. To je nekak močvirni svet, a na njem nahaja se najživahnejša vegetacija, tako da je videti, kakor bi bila to suha zemlja.

Med narodom pa so razširjene različne pravljice o tej okolici. Nekov vitez odpeljal je nuno iz samostana ter beži z njo na konji čez prostrano pustnjo; nikjer ni videti drevesa, nobenega grmiča na daljni ravnini, katero tako skrivnostno obseva lunin svit. Vitez drži svojo ljubico pred seboj s krepko roko. Njej pa je tako tesno, tako hudo pri srci; prelomila je prisego in boji se jeze iz nebes. On jo tolaži, navdušuje, a njeno srce ostane žalostno; ona sluti grozno usodo.

Nič več se ne čuje odmev konjevih kopit, a bežeče nenadno opazita, da konj vedno počasneje stopa, in zdaj, o groza, pogrezne se žival nakrat do trebuha v mehka tla. „Nazaj, nazaj, prišla sva na plavajoč travnik!“ Konj se obrne, a ne more več dobiti trdnih tal, pri vsaki stopinji pogrezne se globlje v mehkem močvirju; parček poskače s sedla, a tudi njiju ne nosi več goljuška površina tal; vedno globlje se pogrezata na mehki zemlji; grozni glasovi sove dohajajo iz bližine do njihovih ušes, oznanjajoči nesrečo, in ko posije luna skozi oblake, zapazita, da se ravnina nad nesrečnežema sklepa.

Taka je ogerska Leonorina pravljica in takih je mnogo v okolici. Če je tamošnja okolica taka, mislimo si lahko, koliko mora biti tam divjih ptic, osebito vodnih ptic vsake vrste, in te ne zanimajo samo romantike, marveč mnogo veselja delajo tudi lovcu. In Nj. c. in kr. visokost, poetične nravi in

izredno izvrsten lovec, gotovo težko najde lepše lovišče nego je to, in gotovo bode tamošnja okolica imela še večkrat srečo, da jo obiše.

— (Cesarica in kaplan.) Zdaj ko je bila naša presvitla cesarica za teden dni v Miramare pri Trstu, šla je večkrat peš po kraških tleh. Presvitla cesarica pride nekoga dne v spremstvu dveh visokih dam v Prosek. Rada bi si bila ogledala in nekoliko molila v tamošnji cerkvi, a bila je zaprta. Kmalu pa opazijo visoke gospé na drugi strani moza, bil je tamošnji kaplan. Cesarica ga vpraša, jeli bi ne mogla pogledati cerkve. Na to kaplan cerkev odpre. Iz cerkve se je prva vrnila princesinja Auerspergova in se takoj s kaplanom spusti v pogovor. „Gospé ste gotovo tukaj tuje?“ vpraša kaplan, „ali bi smel vedeti, od kod?“ — „Od cesarskega dvora“ — bil je odgovor. Radoveden poprašuje na to kaplan, kakošna je cesarica, med tem pa cesarica sama stopi iz cerkve in namesto princesinje odgovori: „To se ne pové tako lahko, temveč jo je treba videti.“ Kaplan na to odgovori, da to ni tako lahko, ker nikogar ne pusté v grad; cesarica pa smehljaje zavrne: „No, cesarico je lahko videti, prej kakor bi se človek nadejal in še celo v grad ni treba hoditi.“ Na to mu je cesarica, misleča, da je cerkovnik, ponudila darilo v denarji, kaplan pa se je zahvalil z besedami: „Gospé me menda ne poznajo.“ Cesarica pa odhajaje reče: „No, nikar mi preveč ne zamerite, toda če vi mene ne poznate, se smem pač tudi jaz enkrat nad vami zmotiti.“

Domače stvari.

— (Avdijenca.) Nj. c. in kr. veličanstvo izvolilo je dné 26. t. m. dajati avdijence; med drugimi bil je pri Nj. veličanstvu v avdijenco vzprejet tudi ravnatelj ljubljanskega gimnazija, gosp. Šuman.

— (Soareja prigosp. deželnem predsedniku.) Sinoči bila je pri g. deželnem predsedniku baronu Winklerju soareja, ki bi se uže bolj dala primerjati velikemu plesu. Navzočih je bilo nad sto oseb, med njimi mnogo dostojanstvenikov iz raznih stanov, zlasti pa veliko lepih dam v krasnih toaletah. Kako živahna da je bila zabava, kaže najbolje to, da so se gostje še le v jutro o petih začeli razhajati.

— (Občni zbor c. kr. kmetijske družbe kranjske) vršil se je včeraj dopoldné. Predsedoval je zboru g. Sevnik, ker je bil predsednik g. Wurzbach zaradi bolehnosti zadržan udeležiti se zboru. Začetek zborovanja se je zelo zavlekel, ker ni prišlo dovoljno število članov, da bi bil zbor sklepčen, namreč 32. Konečno so vendar sešli se članovi, a med tem bilo jih je zelo pičlo število od zunaj, bili so najbrže zadržani po neprijetnem zimskem vremenu. Zbora udeležil se

toliko latinskih stavkov, kjer je rešil toliko nalog, kjer je toliko trpel, podobna je bila sedaj kapelici. Zaprta okna, velika tihota, rumena svitloba luči, — vekšale so slovesen utis.

Nikoli po onem dnevu, ko je Mihajlo dobil častno mesto, nisem ga videl še tako mirnega in zadovoljnega obraza. Njegovo k nebu obrnjeno lice smehljalo se je rahlo. Videti je bil srečen, da je naposled vendar našel mir. Tresočta svitloba sveč, dajala je malo odprtih ustnicam preslepiv videz življenja; zdelo se je, da se smehlja v spanji.

Polagoma jeli so se zbirati oni njegovih součencev, ki niso šli na počitnice. Kako so odpirali oči ogledavši krsto, sveče, mrtvaški oder in malega Mihajla na njem. Kdo vé? Morebiti so se začudili vidé svojega součenca tako resnega. Včeraj bil je še med njimi vpo-gibajoč se pod težkimi knjigami, včeraj še prinesel je slabo spričevalo ter bil javno pokaran zavoljo njegove slabe izreke, še včeraj je bil med njimi, lahko so ga še dražili, vlekli ga za lase in ušesa in sedaj je ležal tu, stegnjen v vsi svoji dolgosti na mrtvaškem odru, obdanem s svečami, slovesen, ponosit in boljši ko oni vsi kljub svojim ginljivo srečnim obrazom.

je tudi gospod deželni predsednik baron Winkler in gospod deželni glavar grof Thurn. Razprave vršile so se nekoliko bolj kratko, tako da je bil konec zborovanja uže okolo 3/4 1. ure popoldné. Ponatančnejše poročilo o zboru priobčimo v kratkem.

— (Osebne vesti.) Deželne sodnije svetovalec g. J. Stuhec v Celji, kateri je uže delj časa nevarno bolan, počuti se zdaj bolje. Kakor se čuje, je ta izvrstni uradnik prosil umirovljenja. Okrožna sodnija izgubila bode v njem večšega pravnikarja, stranke pa prijaznega, postrežnega in pravičnega sodnika. — Gosp. Josip Weiss, zdaj suplent na gimnaziji v Ptujih, odide od tod koncem tega semestra na učiteljske v Ljubljano.

— (Vabilo k plesovni veselici.) Udje prostovoljne veteranske kolone za prenašanje ranjenecv št. XVI. društva „Rudečega križa“ in odbor občnega, pod Najvišjim protektoratom Njegovega c. in kr. apostolskega veličanstva cesarja Franja Josipa I. stoječega „Veteranskega društva“ priredijo plesovno veselico v nedeljo 8. februarija t. l. v steklenem salonu kazine ob 8. uri zvečer. Čisti dohodek je namenjen društveni blagajnici za bolne. — Gospé in gospodičine so naprošene, da pridejo v priprosti toaleti. — Vstopnina za neude gori imenovanega društva je za osobo 70 kr., za družino (štiri osebe) 1 gld. 50 kr. — Za društvenike za osobo 50 kr., za družino 1 gld. — Vojaki plačajo kakor društveniki. — Vstopnice se dobivajo v prodajalnici cerkvenega blaga gospé Ane Hofbauerjeve v Gledaliških ulicah št. 4, v prodajalnici gosp. Jakoba Čika na Starem trgu št. 3 in v prodajalnici tobaka v čitalničnem poslopi ter tudi zvečer pri blagajnici.

— (Čitalnica postojinska) priredi v zgornjih prostorih Doxatove gostilne v nedeljo 1. februarija venček. Začetek ob 8. uri zvečer. K plesu svira oddelek gledališčinega orkestra iz Ljubljane. — Vstopnina za ude 50 kr., z rodbino 70 kr.; za neude 80 kr., z rodbino 1 gld. — K temu venčku najuljudneje vabi odbor.

— (Pevsko društvo „Zora“ na Vrdeli) vabi k sijajnemu koncertu, katerega priredi o priliki slavnostnega otvorjenja v saboto 31ega januarja t. l. v dvorani vrta Rossetti na Vrdeli. Spored: 1.) Davorin Jenko: „Naprej,“ svira godba; 2.) pozdrav predsednika; 3.) J. pl. Zajc: „V boj!“ možki zbor; 4.) slavnostni govor govori g. J. Negodé, podpredsednik; 5.) J. pl. Zajc: „Hrvaticam“, možki zbor z bas-samospevom; 6.) I. Titl: „Slovenska simfonija“, svira godba; 7.) Simon Gregorčič: „V pepelnici noči“, deklamuje gospica G.; 8.) J. Carli: „Slavjanka“, mešan zbor; 9.) Gjurjo Eisenhut: „Sokolada“, svira godba; 10.) Davorin Jenko: „O Vidovem“, možki zbor; 11.) Gjurjo Eisenhut: „Ustaj rode!“ možki zbor; 12.) V. Sarti: „Originalna simfonija“, svira godba; 13.) Hrabroslav Volarič: „Slovenca dom“, možki zbor; 14.) ples. — Začetek točno ob 9. uri zvečer. — Vstopnina za osobo 30 novcev. — Opomba. Pri mešanem zboru nastopi nad 30 deklet, samih

Bližali so se mu s spoštovanjem, komur se je primešala nerazumljiva čut strahu in ščepetali so si: „O sedaj mu pač ni za več mar. Sedaj nima nikačega strahu pred gospodom inspektorjem. Sedaj stori lahko, kar se mu ljubi, more igrati, kolikor se mu ljubi, celó poljski govoriti z angelci, ki imajo peruti na ramenih.“

Tako med seboj ščepetajoči bližali so se mrtvaškemu odru in drug za drugim rekali so: „Večni mir bodi s tedom, Mihajlo!“

Prihodnji dan zabili smo pokrov na krsto ter ga nesli ven na pokopališče. Malo trenutkov zatem zakrila ga je našim očem s snegom pomešana zemlja.

Od onega dné minulo je skoro uže leto, a vedno se te še spominam, ljubi moj Mihajlo! Srcé se mi krči, kedar se te spominam, ti sladka, zgodaj ovéla cvetlica. Tvoj naglas ni bil čist, zato pa tim čistejše tvoje srcé. Jaz ne vém, kje si, tudi ne, če me moreš čuti, to pak vém, da pokašljuje tvoj stari učitelj od dné pogosteje, da ga pritiska življenje vedno trše, da je okolo njega vedno bolj samotno in da se bode brž ko ne v kratkem času sešél s teboj.

stale in osteklenele. Dvojiti ni bilo več mo-goče. Mihajlo je umrl. Pokril sem njegovo malo, onemoglo truplo zopet z odejo, ki jo je mati raztrgala z njega, ko se je oddaljila od njegove postelje. Zravnal sem mu glavo ter mu zatisnil oči. Potem sem se spomnil matere ter poskusil vse, da jo ohranim pri zavesti.

Prvi praznik je minul z pripravami za pogreb. Jaz prestal sem mnogo, ker posreči se mi ni hotelo nikakor, odpraviti gospó Marjo od trupla njenega sina. Postala je nezavestna, ko smo jemali mero za krsto in z njo, ko smo napravljali oder.

Mati je skoro znorela iz obupnosti, ko so zgrabili pogrebski možje mrliča z ostudno malomarnostjo svojega rokodelstva. Hotela je to sama storiti. Položila je glavo na svilene to samic, potisnila jo malo višje, ker bi bila sicer omahnila naprej, vse storila je sama. Med tem tresla jo je mrzlica krčevito.

Mihajlo ležal je tu na svojem ležišču, opravljen v svojo najnovejšo opravo, z belimi rokovicami; život njegov je bil stegnjen, obraz pa miren in resnoben. Deli smo ga v krsto, postavili jo na oder med dve vrsti sveč.

Soba, v kateri se je ubogi fantič naučil

okoličank v narodnih nošah. — Čisti dohodek je namenjen za napravo društvene zastave. Večji darovi se bodo radi tega z hvaležnostjo sprejeli.

— (Bralno in pevsko društvo na Jesenicah) na Gorenjskem priredi v nedeljo dne 8. februarija t. l. v prostorih gospoda Schreya v prid rednim šolskim otrokom veselico z naslednjim vzporedom: 1.) „Rojakom“, možki zbor; „Slovan“, možki zbor; „Domovina“, možki zbor; „Kitica narodnih pesnij“, „Pust“, samospjev, poje g. A. Maier. 2.) Veliki koncert „Caravaccio“. 3.) Srečkanje. 4.) Ples in maskerada. Zborom ravná g. nadučitelj A. Maier. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Vstopnina za osebo 30 kr. (Godba je prosta.)

— (Pobožen tat.) Iz Doba se „Slovenca“ poroča: Uže nekatere kratki videl je cerkovnik v našo cerkev iti berača, ki se je potem nekaj časa mudil v cerkvi. Ker je bilo uže večkrat pri denarni skrinjici videti, da je tat okolo nje hodil, gre cerkovnik dne 25. t. m., ko berač zopet pride, prav tiho skozi zvonik na cerkveno podstrešje, natančneje opazovat pobožnost beračevo. Nekaj časa kleči berač v klopi, držeč v roki molitvenik, zraven sebe pa ima torbico in klobuk. Ker ne čuti nikjer nobenega človeka, podá se proti velikemu altarju, položi mašne bukvice in torbo na obhajilno mizo, pogleda še jedenkrat prav skrbno okolo sebe in v zakristijo, in ker ne vidi nikogar, gre okolo altarja do denarne skrinjice, kjer začne s palčko izmikati denar in ga devati v svojo malho. Cerkovnik splazi se tiho s podstrešja ter gre klicat g. župnika. In ko prideta v cerkev, tat uže zopet prav pobožno moli v klopi. V farovž pritriran udá se in pokaže na ostro povelje g. župnikovo *corpus delicti*, dve palčki, namazani z limom (smoló) in lonček, v kateri je palčki pomakal. Denarja je bilo 1 gld. 3 kr. Cerkovnik ga tira k županu, kamor pride čez par ur žandarm, ki ga spremi na Brdo. Dobili so tudi v njegovih škornjah 5 gld. denarja, na katerem se je še poznalo, da ga je na ta način si pridobil. Pobožen tat se piše Fran Rugel, star 30 let, doma iz okraja trebanjskega.

— (Neprijetna zamena.) Iz Maribora se poroča: Neprijetna zamena dogodila se je prošli teden nekim postreščekom, kateri so bili pozno ponoči poklicani v neko hišo, da položijo ravnokar umrlega starega gospoda na mrtvaški oder. Vzeli so krsto seboj ter se podali v označeno jim hišo, vstopili so v nezaprti sobo v prvem nadstropji, ugledali so posteljo in na njej nepremakljivo ležečega moža; prav smo prišli, so si mislili in prijeli so se dela; potegnili so raz nepremično ležečega moža odejo, ga zgrabili s krepkimi rokami, hoteči ga položiti na mrtvaški oder — a kdo po piše obojestransko začudenje: Speči mož se je zbudil iz globokega spanja, odprl je debelo oči, ko je ugledal poleg sebe še krsto; postreščeki odvrgli so prestrašeni svoje bréme ter jo popihali iz sobe, mladi mož pa za njimi, hoteč izvedeti vzrok tega ravnanja z njim. Nu, to se je kmalu poravnalo, pojasnilo se je, da so postreščeki zašli v napačno sobo. Postreščeki odšli so na mrtvaški oder devat pravega mrtveca, mladi mož pa je zlezal zopet pod gorko odejo, a to noč ni več zatísnil očesa.

— (Tržna občina Sv. Jurij ob južni železnici) sklenila je poslati prošnje do državnega zbora, da bi se trg Sv. Jurij uvrstil v mestno skupino Celje.

— (Nesreča na železnici.) Dne 24ga t. m. trčila sta dva hlapona vkup na onem mestu, kjer se steka koroška železnica z južno v bližini signalne plošče. Jeden hlapon stal je vsled signala pred ploščo, a drugi hlapon, poklican s koroškega kolodvora na južni, vozil je na istem tiru, na katerem je prvi stal. Lokomotivni vodja zaradi obilo naletujočega snega ni mogel opaziti bližajoči se hlapon; hlapona trčila sta vkup. Trije sprevodniki, kateri so bili na slednjem hlaponu, poskali so raz njega; jeden izmed njih se je precej hudo poškodoval. Večja nesreča se ni dogodila.

— (Nov list „Tribüne.“) Z Dunaja se poroča, da nameravajo jugoslovanski poslanci z aprilom počenši na Dunaji izdavatí nov nemšk list „Tribüne.“ Kakor se čuje, so se za to podjetje nabrale uže znatne svote. Kakor znano, izhajala je na Dunaji uže „Tribüne“, a je po smrti Skrejšovskega kmalu prenehala. Poganjala se je krepko za slovanske interese.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Berolin, 29. januarija. Komisija za subvencionirano parobrodno črto opustila je do ločevanje Trsta izhajališčem za Srednjezemskega morja črto, ker je vlada izrekla, da je rešitev vprašanja, ali naj se izvoli Trst ali Genova, le naloga pogajanj s podjetniki.

London, 29. januarija. Po najnovejših poročilih Wolseleya znašajo izgube v angleški vojni od 17. t. m. dva mrtva in 104 ranjene. Kraljica imenovala je Stewarta generalmajorjem ter naročila Wolseleyu, da izreče Stewartovim četam nje zadovoljstvo in zahvalo.

Dunaj, 28. januarija. Danes vršila se je obravnava proti defraudantu pri giro- in blagajniškemu društvu, Edvardu Baldeyu. Obsojen je bil v sedemletno težko ječo, postreno vsak mesec z jednim postom, in v povrnitev 128 630 gld. 23 kr. giro- in blagajniškemu društvu.

London, 28. januarija. Kakor poroča uradna brzovajka od Wolseleya, se je general Stewart Metammeh ognil ter dne 19. t. m. zadel na sovražnika; v tem boji je bil Stewart ranjen, obležala sta mrtva tudi dva angleška častnika in dva angleška korespondenta, devet častnikov in jeden korespondent pa so bili ranjeni. Angleži so odbili sovražnika, kateri je zgubil mnogo móž. Angleži so zaseli Gubat. Slednje pismo Gordonovo je datovano z dne 29. decembra p. l., ter izreka, da se more Kartum še dolgo držati.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 29. januarija.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	83.40
» » » srebrom	83.85
Zlata renta	105.95
5% avstr. renta	98.60
Delnice národne banke	865.—
Kreditne delnice	301.10
London 10 lir sterling	123.70
20 frankovec	9.77
Cekini c. kr.	5.80
100 drž. mark	60.35

Tujci.

Dne 27. januarija.

Pri Maliči: Neukranz, trgovec, iz Berolina. — Plau, Bernlocher, Steuermann, trg. potov., z Dunaja. — Schwarz, trgovec, iz Jablona. — Dekleva, agent, iz Gorice.

Pri Slonu: Vitez Kautsch, zasebnik; Fessler in Panczek, trgovca, z Dunaja.

Pri Južnem kolodvoru: Moos, trgovec, iz Hertingena. — Uriga, teh. pisatelj, iz Drinoplja. — Topol, teh. pisatelj, iz Soluna. — Ondrassi, zasebnik, z Rakeka.

Umrlí so:

Dne 27. januarija. Anton Škafar, hišni posestnik, 72 l., Črna Vas št. 16, opešanje. — Marija Breskvar, soproga želez. čuvaja, 56 l., Kravja dolina št. 22, jetika.

Dne 28. januarija. France Dobrovoljec, delavec, 46 l., Streliške ulice št. 5, sušica.

V civilni bólnici:

Dne 26. januarija. Josip Erjavec, tkalec, 39 l., srčna hiba.

Tržne cene.

V Ljubljani, 28. januarija.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 29 kr., domače 6 gld. 50 kr.; reš 5 gld. 4 kr.; ječmen 4 gld. 55 kr.; oves 2 gld. 92 kr.; ajda 4 gld. 55 kr.; proso 5 gld. 85 kr.; turšica 5 gld. 40 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 86 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 94 kr., сало po 82 kr., špeh po 54 kr., prekajen pa 74 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 3½ kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 68 kr., svinjini 54 kr., drobniško po 36 kr., — Piške po 50 kr., golob. 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 95 kr., slame 1 gld. 78 kr. Seženj trdih drv 8 gld. — kr.; mehkih 5 gld. 20 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči) 24 gld., belo 20 gld.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
28. jan.	7. zjutraj	742.96	-13.4	bzv.	megla	
	2. pop.	741.78	-7.2	zpd. sl.	js.	0.00
	9. zvečer	741.90	-12.2	vzh. sl.	»	

V našem založništvu je izišel na svetlo

drugi, pomnoženi natis:

Poezije S. Gregorčičeve.

Elegantno vezane in z zlatim obrezkom stanejo 2 gld., nevezane 1 gld. 20 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica v Ljubljani.

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu

v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

Abecednik za slovenske ljudske šole. Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 20 kr.

Abecednik slovensko-nemški. Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 25 kr.

Celestina J., Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.

Celestina J., Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.

Cimperman, Pesni, 60 kr.

Dimitz A., Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 gld.

Filipovič, Krajjevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.

Janežič A., Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.

Jenko Ivan, Pesmi, 1 gld.

Jurčič Josip, Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.

Kačič-Mišič, Razgovor ugodni naroda slovinsk. 1 gld. 20 kr.

Kermavner V., Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.

Klail, Lehrgang der kroatischen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr.

— Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.

Knjižnica slovenske mladini:

I. zvezek: *Tomšič Ivan*, Dragoljubci, 30 kr.

II. zvezek: *Peter rokodelčič*, 36 kr.

III. zvezek: *Cigler Janez*, Sreča v nesreči, 35 kr.

Kobler A., Zgodovina Sorske in Preške fare, 30 kr.

Kosec, Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.

Lavtar L., Občna aritmetika za učiteljska. Cena vezane knjige 1 gld. 20 kr.

Lesar A., Liturgika ali sveti obredi pri vnarni službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.

Majar H., Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.

Orožen Val., Spisi, 60 kr.

Pačar, Zakon in žena, 40 kr.

Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo. 1 gld. 50 kr.

Praprotnik, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.

— Slovenski spisovnik. Svetovalec v vseh pisarskih opravilih. Vez. 90 kr.

Razlag J. R., dr., Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.

Rožek J. A., Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.

Senekovič A., Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.

Šlomšek A. M., Zbrani spisi, 3 knjige, 3 gld. 40 kr.

Smid Kristof, Spisi, 3 zvezki po 40 kr.

Vraz Stanko, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.

Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta Ljubljanskega. Vezan 65 kr.

Zlatorog, Pravljica za mladino. 20 kr.

Znidaršič J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.

— Slovenski spisovnik. Svetovalec v vseh pisarskih opravilih. Vez. 90 kr.

Razlag J. R., dr., Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.

Rožek J. A., Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.

Senekovič A., Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.

Šlomšek A. M., Zbrani spisi, 3 knjige, 3 gld. 40 kr.

Smid Kristof, Spisi, 3 zvezki po 40 kr.

Vraz Stanko, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.

Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta Ljubljanskega. Vezan 65 kr.

Zlatorog, Pravljica za mladino. 20 kr.

Znidaršič J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.

— Slovenski spisovnik. Svetovalec v vseh pisarskih opravilih. Vez. 90 kr.

Razlag J. R., dr., Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.

Rožek J. A., Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.

Senekovič A., Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.

Šlomšek A. M., Zbrani spisi, 3 knjige, 3 gld. 40 kr.

Smid Kristof, Spisi, 3 zvezki po 40 kr.

Vraz Stanko, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.

Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta Ljubljanskega. Vezan 65 kr.

Zlatorog, Pravljica za mladino. 20 kr.

Znidaršič J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.

— Slovenski spisovnik. Svetovalec v vseh pisarskih opravilih. Vez. 90 kr.

Razlag J. R., dr., Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.

Rožek J. A., Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.

Senekovič A., Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.

Šlomšek A. M., Zbrani spisi, 3 knjige, 3 gld. 40 kr.

Smid Kristof, Spisi, 3 zvezki po 40 kr.

Vraz Stanko, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.

Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta Ljubljanskega. Vezan 65 kr.

Zlatorog, Pravljica za mladino. 20 kr.

Znidaršič J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.